

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 5. szám

2013. május

SOKAN VAGYUNK, VAGY KEVESESEN?

Néhány héttel ezelőtt láttak napvilágot a legutóbbi népszámlálás adatai. Izgalommal böngésztek a számokat, számunkra különösen a felekezeti hovatartozásra vonatkozó tartalmak figyelemre méltóak. A számok ugyanis azt mutatják, hogy jóval kevesebben nyilatkoztak a vallásukról, mint tíz évvel korábban. Többen kifogásolták, hogy a két utolsó népszámlálás alkalmával nem ugyanazt a kérdést tették fel a vallásra vonatkozóan, ezért nem vethetőek össze a régi és mostani eredmények. 2001-ben azt kérdezték: milyen felekezethez tartozik, 2011-ben pedig: milyen felekezethez tartozónak érzi magát. Szerintem nagy különbség van a két kérdés között. Az első világosan rákérdez az illető vallására, amire nagy eséllyel válaszolt a megkérdezett személy. A második kérdés azonban már filozofikus, elbizonytalanítja, felesleges fejtorésre készíti a válaszadót, aki könnyebben tér ki a válaszadás elől, mint tíz éve. Ügyes trükk, de azért mi is érezzük, hogy a negatív eredményeket teljes egészében nem varrhatjuk a ravasz kérdés feltétel nyakába. Keresünk meg a népszámlálás, vallásra vonatkozó tanulságait!

A csökkenés okai:

Mindenekelőtt meg kell jegyeznünk, hogy az ország lakossága is csökkent. Sajnálatos tény, hogy fogy a magyar és természetesen ezen belül a reformátusok is. A reformátusok csökkenése részint ezzel magyarázható. Gyakran hallani az egyházat ért vádakat, miszerint a csökkenésért a tehetetlen, ötletlen, kishitű bizonyágtétel a hibás, az egyházban tevékenykedők nem értik az idők szavát, nem tudják megszólítani az embereket, valahogy nem jut el az

egyház üzenete a társadalomhoz. Így teljesen logikus, hogy tömegek fordítanak hátat az egyháznak és nem vállalnak semmilyen közösséget vele. Biztos van ebben az érvelésben is igazság, de látnunk kell az egyház sokféle, jól működő szolgálatát is, amik nélkül ez az ország sokkal szegényebb volna. A legsúlyosabb oknak és problémának az emberek teljes lelki érdektelenségét és kiüresedését érzem. Az elmúlt években és évtizedekben az emberek lelkében olyan mély torzulás ment végbe, amihez hasonlót nem találunk a történelemben. Megváltoztak az emberek, kiábrándultak, megcsömörlöttek lettek, megkeményedett a lelkük, nem engednek közel magukhoz senkit, főleg nem azokat, akik állandóan meg akarják menteni őket. Legyünk önkritikusak: nem ismerjük elég jól az embereket, a problémáikat, érzéseiket, félelmeiket. Eltávolodtunk tőlük és az egyház szolgálata éppen ezért nem keresztezi, nem éri el a tömegek életét.

A csökkenés következményei:

A negatív tendencia érzésem szerint azért nem nevezhető drámainak, mert a csökkenés jelentős része nem az aktív egyháztagekokat érinti. Ők jelen vannak, terheket hordoznak, az életük legfontosabb eleme az egyház. A csökkenés leginkább ott következett be, ahol az emberek eddig is láthatatlanok voltak az egyház számára. Nagyon sajnáljuk ezt a veszteséget, de nem ezen a csoporton fog megfordulni az egyház sorsa. A mindenkori hatalom számára azonban komoly üzenetet hordoz ez az eredmény. Ők egy társadalmi súlyát folyamatosan elvesztő civil szervezetet látnak bennünk és esetleg még ennyire sem fognak komolyan venni bennün-

ket, mint manapság. Ennek a helyzetnek pedig lehetnek anyagi következményei is. Ha kevesebben vagytok, kevesebb pénzt kaptok!

Én látok még egy lélektani következményt is, nevezetesen az emberek szívesebben tartoznak egy erős, diadalmas egyházhoz, mint egy bizonytalanodó, csökkenő felekezethez.

Közös teendőink:

Mindenekelőtt ne szomorkodjunk, hiszen jól tudjuk, hogy az élet és az egyház sorsa nem írható le a matematika módszereivel. Fontosak a számok, de nem a számoknak lesz igazuk. Az Úr Isten beleavatkozik a folyamatokba, változtat, segít, reménységet ad egyháznak és a benne élőknek. Én biztos vagyok abban, hogy a magyar református egyháznak isteni küldetése van és ezt a küldetést Isten segítségével be fogja a jövőben is tölteni.

Örüljünk 1,1 millió református testvérünknek, akik a népszámlálás alkalmával megvallották, nem szégyellték, hogy hozzánk tartoznak. 1,1 millió református hittestvérünk van ebben az országban, ami nem kevés, hanem sok! De a jövőre készülve meg kell ismernünk a környezetünkben élő embereket, hogy kérdéseikre hasznos, pontos választ adjunk. Állandó kapcsolatot kell ápolni a társadalommal, beszélgetni kell az emberekkel, meg kell lágyítani a szívüket, hogy megérthessék az Isten üzenetét. Ha ez így fog történni, a 2021-es népszámláláskor növekedésnek fogunk örvendezni.

Juhász Róbert

ISTENÉ A DICSŐSÉG, NEM A BÁLVÁNYOKÉ

Textus: 115 Zsoltár, 9-13.

A felolvasott Zsoltárunkat valószínűleg az újjáépített második templomban énekelhették, felépítése is tükrözi, az áldozati szertartás bizonyos elemeit.

Nézzük meg, hogyan szólít meg bennünket az Úr a mai igén keresztül. Három fontos gondolat fogalmazódott meg bennem a zsoltár felépítése, mondanivalója alapján: az első az, hogy:

1. Az Istenhez való fordulás, az Ő dicsőítése válasz az Ő tetteire. Ennek egyik lépése az, hogy népe elhatárolódik a bálványoktól, úgy hogy visszaemlékszik arra, hogy mit tett vele Isten, emlékszik Isten szeretetére, hűségére. A zsoltár első mondata arra enged következtetni, hogy előbb Istent tett valamit, hogy mindnyájan már megtapasztalták, hogy kicsoda az Isten és így már nem egy ismeretlenről, egy élettelen valakiről, vagy valamiről tesznek bizonyosságot, hanem az élő Istenről, aki nem olyan mint a bálványok. Ő látja az embert, hallja a hozzá intézett szavakat, az imádságokat, képes szólni, aki már előbb kapcsolatot alakított ki az emberrel, a néppel. Ők tapasztalták szabadítását a pusztában, csodálatos tetteit, vezetését, de büntetését is.

A kiválasztott népnek a szövetség volt a bizonyíték, hogy Isten velük volt és nekünk Jézus a megfeszített a jel, hogy Isten szeret minket. Mindkettő elhívás, megszerelés de kötelezettség is egyaránt.

Mire kötelez minket az Isten szeretete? Hogy elhatárolódjunk a hiábavaló dolgoktól, a saját magunk által kialakított bálványoktól. Ha nem lennének bálványaink, nem lenne ennyi elmagányosodott, ember, nem lenne ennyi szenvedés, boldogtalanság és kilátástalanság az életünkben. Sokaknak a bálványuk saját maguk, magukat istenítik, magukban bíznak, és ezt hangoztatják is. Fitogtatják erejüket, befolyásukat, dicsekednek a pénzüikkel, hatalmukkal. Bálvány a szépség, amire törekednek sokan, hogy a közelvárásnak megfeleljenek, az egészség, amiért drága pénzeket áldoznak, és rettegnek, hogy elveszíthetik azt, a fiatalság ami elmúlik és krízis, boldogtalanság marad utána, bálvány a csábítás, a szex, számítógép, ami körül forog az egész világunk s a fiatalság élete. Sok bálványt építettünk magunk köré és nehezen vesszük észre, hogy

egyik sem tart meg minket, nem nyújt megelégedést, nem hozza meg a várt boldogságot, békességet, nem hozza meg a körülöttünk élők, elismerését, megbecsülését, sőt rabszolgává, manipulálható bábokká tesz minket. Hozzánk hasonlók, haszontalan életűek leszünk mi is,- mondja a zsoltár a 8-ik versben-, ha bennük bízunk. Valami másra van szükségünk, az élő Istenre, az ő segítségére, arra az alázatra és önismeretre, amely építi a lelket, amely közelebb visz a Teremtőnkhez. ” Arra az istenre van szükségünk aki ”... lélek, és akik imádják Őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk,” / Jn. 4, 24. / aki a mennyben van, szabad minden emberi elképzeléstől, alkotástól, nem előállítható, mint egy termék, nem adható el, nem használható fel önkényesen. Később az Újszövetség korában, Jézus hű tanítványa Pál apostol, így fejezi ki a sokféleségben az élő Istenhez és az Ő Fiához, Jézushoz való tartozást: „Miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütöközés, a pogányoknak pedig bolondság... de nekünk Isten ereje és az Isten bölcsessége”. /1. Kor. 1, 22-24./

Most már kiegészítem a biztatást, hogy akik megismerték Istent, és akit Ő elküldött Jézus Krisztust az Úrban bízottok! Ezzel a felhívással igénk második üzenetéhez érkezünk, ami így szól:

2. Ha megtapasztaltuk, hogy nincs máshol megtartás csak az Úrban, ha Ő a megbízható Isten, akkor kötelezzük el magunkat mellette. Olyan szépen nyitja meg a horizontot alapigénkben a zsoltár az egész világ felé, amikor először Izráelt, ezen belül is az Áron házáat, majd mindazokat „Akik félik az Urat” felszólítja, hogy bízzanak benne. Mindenkihez szól a hívás Izráelhez, a p a p s á g h o z , p o g á n y o k h o z , prozelitákhoz, érdeklődőkhöz, mindenkihez, aki vallja, hogy „örökké tart szeretete” / 118, 2-4 /. Ezt hirdeti az egyház, ez a válasz és üzenet mindenki számára. A hit, az, hogy rá bízod az életed, sorsod, az segítséggé és pajzssá válik „Segítséged és pajzsod Ő.” Miért? Mert megvéd a sorsod feletti felesleges aggodalmaskodástól, a betegségek, katasztrófák a mindenféle gonosztól való félelemtől, a depresszió, pánik, stressz- ezeknek a modern betegségek-

nek a fenyegetésétől és még sorolhatnánk, hogy mi minden ellen tesz immúnissá bennünket a hit. Megvéd téged, lelki egészséged ezért azzal foglalkozz, hogy ezzel „oltsd be” magad, ne másból keress segítséget, ne magadban és bálványaidban bízz, amiket bástyaként felépítettél magad köré.

Ezzel a zsoltárunk harmadik üzenetéhez érkezünk, ami így szól:

3. Az elköteleződés eredménye az áldás. Miután a pap bemutatta az engesztelő áldozatot, megfordult, hogy megáldja a népet, / 12-15v./ mert Isten elfogadta az áldozatot, és ki akarja árasztani áldását mindenkire, kicsinyekre-nagyokra egyaránt. Izrael Istené a többi istennel ellentétben- mindenkit meg akar áldani, a Jézus Krisztusban kiárasztotta áldását mindenkire. Amikor a családfő rátette kezét az áldozati állatra, az egész család nevében tette, amikor pedig Jézus az ő életét adta, az emberiség nagy családjáért tette, hogy mindenki áldott lehessen, aki az Úr nevében jön. Ezt az áldást megkapjuk mi is, azáltal, hogy szavát hallgatjuk, hozzá imádkozunk, neki énekelünk, elkötelezzük magunkat mellette újra és újra.

„Áldjon meg titeket az Úr!” ezzel köszönünk el egymástól, az áldás azonban velünk jön. Akit megáldok, az mellett van, mert a régi szokás szerint rá kell tennem a kezem. Az Úr ránk tette az ő gyógyító, erőt adó kezét, ezért nekünk is ezt kell tennünk másokkal. Az áldozati ének utolsó mondata az, hogy.” Mi is áldjuk az urat...” / 18 v. / Ez a gyülekezet válasza, ami nem maradhat el. „Nem a halottak dicsérik az Urat, nem azok, akik a csend honába tértek, hanem mi.” Miért tartotta fontosnak a zsoltáros ezt hangsúlyozni? Azért mert az akkori vallások felfogása szerint az istenek és emberek világa elhatárolódott egymástól, úgy gondolták, hogy Istennel csak a halál után, élet után lehet találkozni. Ezzel szemben mondja a zsoltáros „... mi áldjuk az Urat, most és mindörökké.” Velünk van mindörökre és mi is vele maradunk örökre. Az itt és most és az örökkévalóság összetartozik, ebben benne van a feltámadás reménye és az Isten áldásának a halálon túl is ható ereje!

„Dicsérjétek az Urat!”

Ámen.

Sugárné Damó Márta

PRESBITERKÉPZÉS KÖMLÖDÖN

Presbiterképzési sorozatunk áprilisi alkalmának a kömlődi gyülekezet adott otthont. A 2013. április 19-én délután a gyülekezet intézményében találkoztunk az érdeklődőkkel a harmadik évfolyam harmadik előadásnapján. Külön öröm volt, hogy találkoztunk olyan testvérekkel, akik eddig minden alkalmon jelen voltak.

A 20 főnyi érdeklődő először Szemeti Ferenc, helybeli lelkipásztor áhítatát hallgathatta, aki Lk. 15.22-28 alapján hirdette Isten Igéjét. Jézus példázatából, most nem a fiú szerepét emelte ki, hanem a szolgák cselekedeteit, viszonyulásait elemezte. A szolgák alárendelik magukat annak a közösségnek amelyben élnek és ők azok, akik feltétel nélkül követik a gazda parancsolatait. A jó szolga mindenben alárendeli magát az

részvevőnek új perspektívákat nyitott a Biblia olvasásában és megértésében. A vetített képes előadás újszerűsége önmagában is látványos és könnyen közzérhető volt. Magam is jókat nevettem a humoros megközelítéseken, melyek a sorok közül kibontva még jobban érthetővé tett egyes fejezeteket.

Ennek az előadásnak hallgatása is megerősített bennünket abban, hogy az ilyen jellegű bibliaismereti képzésre nagy szükség van.

A gyülekezetépítési előadásra ezúttal Barta Livia rédei lelkész nő vállalkozott. A felkérés feléje természetesen tudatos volt, hiszen Rédén a gyermekmunkát ő kiválóan szervezi és segítőt is nagyszerűen összefogja.

Az előadás kezdete előtt egy kis gyakorlati bemutatót tartott előadónk és humoros, közös énekkel mozgatta meg a résztvevőket

Előadásának témája a gyermekmunka a gyülekezetekben volt. A gyülekezeti élet szinte legfontosabb szintje ez, hiszen ebben a korban kell megalapozni gyermekeinknél Istenhez, Jézushoz való

kötődéseket. Ebben a korban kell elkezdeni a gyülekezeti életre való nevelést, a gyülekezet közösségében való természetes lét kialakítását.

A legfontosabb tények amelyek nélkül nem működik az egész:

A gyülekezet áldozatvállalása; Imahátér; Megfelelő helyiség; A szervező kreativitása; A rászánt idő; Segítők bevonása.

A rédei gyülekezetben több, már bevált példa alapján mutatta be az előadó mindezen tények megvalósíthatóságát. Nagy sikere van az un. Gyerekhétnek, melyet minden évben megrendeznek. Nagyon fontos, hogy gyerekek az együttléteken játékos módon közeledhetnek a hitbeli élet rejtelméhez.

Ne sajnáljuk az időt és a fáradságot a gyerekkirándulások megszervezésére, mert egy túra során nagyon jó összetartó közösségek alakulnak ki, amelyek tagjai később egyéb alkalmakra is szívesen eljönnek. Gyakorlati tanácsokat

is kaptunk, hogyan szervezzünk vasárnapi gyermek istentiszteleteket. Abban mindenki egyetértett, hogy a gyülekezet építés egyik alapja méghozzá egyik legfontosabb alapja, hogy a gyerekeket a templom közelében tudjuk. Ne legyen idegen számukra a környezet, ne feszélyezzék magukat a templomkert, a templom, a lelkész környezetében. Ehhez csupán Jézus szavait kell komolyan vennünk. „Engedjétek hozzám a gyermekeket...”

Tájékoztatót kaptunk a Rédén jól működő „Bárányka Klubról”, annak szervezéséről.

Az előadó kérdésre válaszolva kiemelte, hogy nagyon fontos először munkatársakat találni, hiszen egyedül nem fog menni bármilyen jól is karja valaki csinálni. Ennek elengedhetetlen lépése, hogy meg kell szólítani a szülőket, személyesen kell felkeresni azokat akire úgy tekintünk, hogy munkatárs lehet e nemes feladat elvégzésében.

A jelenlévők egyöntetűen úgy értékelték, hogy ma este is sok új és értékes információt és ötletet meríthettek saját gyülekezetük életének jobbítására.

Az előadások után énekkel és imádsággal zárult az est hivatalos része. Ezután még beszélgetésre is jutott idő

A presbiterképzési sorozat következő alkalma Vérteskethelyen a Művelődési Házban lesz, 2013. május 24-én (pénteken) 17,30 órai kezdettel, ahová minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

Bogáth István

Imádkozzunk !

Köszönöm Uram: köszönjük, hogy Gondviselő jó Atyánknak hívhatunk, mondhatunk, aki megmentettél háborútól, földrengéstől, nem sodorta el a lavina porszemnyi gyermeked, hanem hajnalcsillagként öröködtél, vigyáztál bűnös gyermekeidre. Mert lásd Uram: a bűnünk, mint a tenger, és még hálát adni sem tudunk, pedig Te most is hívsz, jöjj, szállj a révbé hát, amíg Jézus kegyelme kész, halld meg hívó szavát. Csak tárd ki szíved, nyisd meg szád, meglásd az Úr ad bele hő imát. Hisz most lehet, most szabd, borulj le a kereszt alatt. Ámen

**Szajkó Zsigmondné
Nagyimánd**

Úrnak és minden cselekedete arra irányul, hogy a Fiút mindenben segítse. A szolgálatban nem szabad, hogy bármi eltértsen bennünket a kijelölt útról, bármilyen nehéz is, ha feltételek nélkül követjük az Úr parancsolatait akkor az mind a javunkra válik.

A bibliaismereti témakörben az előadást Barta Zsolt, rédei lelkipásztor tartotta, akinek a tematika szerint a kispapokról szólt vetített képes bemutatója. Hóseástól Malakkiás prófétáig ismertette az un. Kispapok életét és munkásságát. Precíz, pontos vezérfonal alapján ismerhettük meg szereplőink életének korát, az akkori körülményeket. Bár az előadás nagy időszakot és sok témát ölelt fel, mégis sikerült a részletekbe is belemélyedni, hiszen az egyes próféták tanításainak ismertetése is belefért a rendelkezésre álló időkeretbe. A Biblia e nem könnyű szakasza a kitűnően felkészült előadónak köszönhetően - bizton állíthatom- minden

HITMÉLYÍTŐ - BALATONFÜRED

„Vak voltam, most látok”

A rédei egyházközség tagjaként először vettem részt a hitmélyítő héten. Az ott elhangzott igék, beszélgetések együtt éneklések és imádkozások mélyen megindítottak. Életem első ötven évében „világi” életet éltem, a lelkeimmel nem értem rá foglalkozni, csak a nagy úrt érzem, és kerestem valamit szüntelen...Kicsit még idegenül éreztem magam, mert a többiek már sok éve ismerték egymást. Ha még nem is tudok „az angyalok nyelvén szólani”, de szeretet van énbennem, és tudom, hogy a ki nem mondott szót is meghallja az Úr.

A konferencia témája ebben az évben HITÜNK MEGVALLÁSA volt. Első nap Máté László esperes a reménység hitvallásáról tartott nyitó áhítatában Ady Endre: Hiszek hitetlenül Istenben című versét mondta el. A 234. és a 479. énekkel zárult az első este.

Másnap Vajsné Fazekas Ibolya, ászári lelképásztor, reggeli áhítatában az fogott meg, hogy „az Úr helyzeteket ad, hogy nyilvánvalóvá legyenek az ő cselekedetei”, majd a legszükszavúbb hitvallást, a „bár vak voltam, most látok” kijelentést tette át fizikai síkról lelkié. A 397. dicséret éneklése után Bátky Miklós esperes úr gondolatébresztője következett a hitről és a hitvallásról; meghallgattuk Bódás János versét.

Nagy meglepetésként ért, hogy ezután a személyes beszélgetésekben az ott lévő testvérek meséltek személyes bizonyágtételekről, megrázó történeteket hallottam hihetetlen gyógyulásokról... Néhány asszonytestvér könnyek között mesélt általuk átélt csodákról. Éreztem, nekem is szólni kellene az én újjászületésemről a halálos kórból, de „hozzám ...hűtlenek lettek a szavak”! Nem tudtam hangos imába foglalni hálámat ezért az Úrnak. Tudom, azzal köszönöm meg legjobban neki, ha örömben, békében élem az új minden napjaimat. A kedves testvérek, akik ott voltak, talán megértik ezt a szótlanságot, s a felém intézett néma kérdésekre, ezzel az írással válaszolok.

A délutáni szabadprogram után Vajs Tibor, kisbéri lelkész, Hiszem és valom: elég az Ige című esti áhítatában legszemléletesebb az volt számomra, hogy Isten Igéje hasonlatos az esőhöz, mert ahogy az eső nem tér vissza, úgy az Ige sem tér vissza üresen, elvégzi azt

a munkát, melyre Isten küldi. Különösen szerettük a 445. záróéneket ezen az estén.

A harmadik napon Bátky Dávid Géza, etei lelképásztor, beszélt nekünk az Élő hit áradásáról, a VÍZ különbözőségeiről (utalva a délutáni kirándulásra a kehidakustányi gyógyfürdőbe), és a 434. dicséret szépségeire csodálkozhatunk rá.

Felejthetetlen délutánt töltöttünk a gyógyfürdőben, és meglátogattuk a kustányi református idősek otthonát, ahol megvendégelték bennünket. Hálá-

san köszönjük szeretetüket. Az esti áhítat után séta, beszélgetés, és a füredi Kossuth-forrás vizének megkóstolása koronázta a napot.

Gyorsan eljött az utolsó nap! A konferenciát lezáró úrvacsorás istentiszteletet Bátky Dávid Géza lelképásztor vezette. Megható búcsúzkodások, köszönetmondások után a közel 40, hitben megerősödött ember hazatért a saját gyülekezetébe, elmesélve a sok élményt és hatást, mellyel lelkiebben gazdagodott.

Matyasovszky Ernőné, Erzsike

HIT ÉS... ELŐADÁSSOROZAT RÉDÉN

Már hagyományosnak mondható gyülekezetünkben, hogy a tél végi szerda estéket ezek a beszélgetős előadások teszik tartalmassá.

Az első ilyen összejövetelen Kovács Attila, nyugalmazott csetényi lelképásztor, tartott vetített képes beszámolót iráni útjáról. Színes képek és izgalmas történetek által mutatta be nekünk a mai iszlám kultúrát, amelyben keverednek az ókori perzsa elemek a modern világ vívmányaival. Mecsetek karcsú tornyai nyúlnak az égbe, emberek százezrei borulnak térdre imádkozni a megszokott időben naponta többször is. Övják az ókori emlékeket, kincseket, mint például Dárius király ékszerei vagy Perszeopolisz romjai. Ebben az országban található Dániel prófétának és Eszter királynénak is a mauzóleuma.

A második előadás arról szólt, hogy az építészetben milyen esztétikai és bibliai elvek érvényesülnek, nemcsak a formákban, méretekben, hanem az anyag és a fény használatában is. Kovács Ábel, építész mérnök, aki Makovecz Imre egyik tanítványa volt, élvezetesen mutatta be, hogy az épített környezet milyen harmóniában és milyen diszharmóniában tud lenni a természeti adottságokkal, tájakkal a világ minden tájáról hozva példákat. Például a thai földi rizsnádból épített kunyhók mennyire hasonlítanak a mögöttük magasodó hegycsúcsokra vagy a rikító színekre festett modern házak, mennyire elütnek környezetüktől. A vetítés utolsó harmadát a keresztyén építkezés, elsősorban templomok külső és belső bemutatása tette ki.

A harmadik alkalom bizonyult a legnépszerűbbnek. Ekkor érkezett hoz-

zánk Mészáros János Elek, aki 2012-ben megnyerte a Csillag születik tehetségkutató versenyt. Talán kevesen tudják róla, hogy agrármérnökként dolgozik a székesfehérvári Földhivatalban, valamint hívő presbiter az alsóúti református gyülekezetben. A szép hanggal és jó humorral megáldott előadónk közvetlen hangvételével igazán nagy élmény volt a közel száz fős közönség számára a Kultúrházban. A bizonyágtétel és a zene nemcsak kacagást, hanem könnycseppeket is kicsalogatott az emberekből. Az énekes a dalok között mesélt életéről, hitéről és a tehetségkutató versenyen átélt élményeiről.

A záró alkalom a Hit és magyar hitvallók címet viselte. Dr. Szabó Előd, tatai lelképásztor ismertette a magyar reformáció jeles alakjait, különös tekintettel Huszár Gál kalandos életére. Ő az a reformátor, akit nagyon sok helyről elűztek, mégsem szűnt meg Isten Igéjét hirdetni. Ő az a reformátor, akit hívei kalandos módon megszöktettek a kassai várbörtönből. Ő az a reformátor, aki négy helyen is nyomdát állított fel, és szívügye volt a megreformált hitírásban való terjesztése minél szélesebb körben. Fia, Huszár Dávid folytatta édesapja reformatori és nyomdai tevékenységét. Így került kiadásra a Heidelbergi KT 1577-ben Pápán. Mindegyik alkalom teázással, süteménnyel kezdődött be, amikor az előadóval és egymással is lehetőség nyílt beszélgetni. Úgy gondolom, hogy ezeken az estéken nemcsak ismereteinket gyarapíthattuk, hanem hitünkben és közösségünkben is erősödhattünk.

Barta Lívია

ÚJ RAVATALOZÓ ÁCSON

2013. április 21-én délután 15 órakor hálaadásra hívogattak az ácsi harangok. Amint arról lapunkban már többször beszámoltunk, a régi ravatalozó életveszélyessé válása miatt kényszerült a gyülekezet új épület emelésére. A temetőben megjelent több száz fős ünneplő gyülekezet először a „temetői énekkar”, vagyis a temetéseken éneklő asszonyok szolgálatát hallgatta meg. Máté László esperes úr a bibliából is felolvasta a teljes 90. zsoltárt, majd Steinbach József püspök úr fordult imádságban Istenhez. Hálát adott az elvégzett munkáért, majd kérte az Urat, hogy az épületben megjelenők, megállók számára legyen mindig vigasztalás a feltámadás evangéliuma. A reményesség bizonyosságában szólalt meg a húsvéti ének: „Nincs már szívem félelmére...”. A rövid liturgia után lehetőség nyílt arra, hogy az épületet megtekintsék az érdeklődők. Közben megszólalt a harang, és a templomi hálaadó istentiszteletre hívott. Itt püspök úr Ézsaiás 25, 6-8 alapján hirdette az ígét. Kiemelte, hogy Isten minden helyzetben készít megoldást. Még a legreménytelenebb helyzetben, a halállal szemben is. Az Isten által készített megoldások pedig mindig örömet jelentenek azoknak,

akik hittel figyelnek rájuk és elfogadják azokat. Imádság után a gyülekezet énekkara régi halottas énekeket énekelt, majd dr. Szentirmai István számolt be az építkezésről. Köszönetet mondott minden segítőnek, támogatónak, akik nélkül a munka nem valósulhatott volna meg, hiszen a mintegy 11 milliós beruházáshoz a gyülekezetnek önerőből nem lett volna tehetsége. A beszámoló után Czunyiné dr. Bertalan Judit kormány megbízott asszony köszöntötte a gyülekezetet. Arról beszélt, hogy egy ravatalozóra és a vigasztalásra mindig abban az állapotban van szükségünk, amiről Ady ezt mondja: mikor lelkem roskadozva vittem... Ilyenkor élhetjük át azonban a csodát is, hogy csendesen átkarol az Isten. A gyülekezet lelkipásztora a köszönet szavai után az építkezés „tanulságairól” szólt. Arról, hogy a presbitérium a nagy munka előtt bizony félt, de Isten bátorságot adott a gyülekezetnek, mert az

adományok elébe mentek a presbiteri határozatnak az építkezéssel kapcsolatban. Arról is szólt, hogy nemcsak abban vagyunk egyek, hogy nincs ház,

amelyben halott ne lett volna már, hanem abban is egygyé lett a gyülekezet (sőt, felekezeti és világnézeti különbség nélkül a város), hogy szinte nem volt ház, család, ahonnan valamilyen segítség ne érkezett volna. Az ünnepi istentisztelet után a templomdombi iskolában szeretetvendégség keretében ünnepelt tovább a gyülekezet. Egyedül Istené a dicsőség!

Gerecsei Zsolt lelkipásztor

TRIANON VETÉLKEDŐ

„Legyen hited és léssen országod!”

A Rákóczi Szövetség április 20-án rendezte Oroszlányon hagyományos Nem-

zetközi Történelmi Vetélkedőjét.

Ezúttal Trianon volt a téma. A kéthónapos felkészülés során körüljártuk a békediktátum születésének helyszínét és körülményeit, megismerkedtünk a korszak politikusaival, a békekonferencia résztvevőivel, a döntés következményeivel.

Verset kellett írunk Trianon címmel, és előzetes munkaként el kellett készíteni egy Trianon-ereklyét. A reggel 8-tól 13 óráig tartó vetélkedő során határon túli és inneni általános iskolás és gimnazista csapatokkal mérték össze tudásukat diákjaink. Az elszakított országrészekből, Erdélyből és Felvidékről is érkeztek háromfős csapatok a versenyre. A szünetekben a Rákóczi Szövetség tagjai által kínált finom házi készítésű süteményeket fogyaszthattuk.

A vetélkedőn országgyűlési képviselőnk, Czunyiné dr. Bertalan Judit mondott beszédet, valamint Papp Péter oroszlányi alpolgármester is köszöntöt-

te a versenyzőket.

Kellemes meglepetés volt, hogy *mindenki* kapott emléklapot és egy kis ajándékot, még a felkészítő tanárok is. Az esemény zárásaként átvonultunk a szakrendelő előtt 2011-ben felállított Trianon-emlékműhöz, és minden csapat elhelyezte ott az emlékezés koszorúit. Az emlékmű felirata: „A szeretet határtalan.” A Dadi Református Általános Iskolát Bíró Dominika, Lőke Orsolya és Mező Márk képviselte. A 13 csapatból szoros pontversenyben a 9. helyen végeztek.

Nagy örömmel vállaltam a nem egyszerű felkészítést, mert úgy érzem, ilyen nemzetközi vetélkedőn részt venni egy ilyen témában mindenképpen sok tapasztalatot, ismeretet és élményt ad a diákoknak is.

Sárköziné Csonka Zita (Dad)

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ ETÉN

Rendhagyó ódon ebben az esztendőben két alkalom egyszerre lett megszervezve. A meghívó 2013. április 13-ára a Tatai Református Egyházmegye Ifjúsági találkozójára és a Hét Határos konfirmándusok hagyományos kirándulására szólt.

Délelőtt kilenc órakor találkoztunk a császári református templom kertjében. Sorra érkeztek az autók, így azután mintegy ötven konfirmándus és ifi korosztályú fiatal gyülekezett össze, hogy meghallgassa Juhász Róbert, helybéli lelkipásztor áhítatát. Igemagyarázatát az Apcsel. 3. 1-8 versei alapján hallgathattuk. Rövid imádság után újtára bocsátotta a kiránduló csapatot, akiket az előző este hatalmas esőzése után eléggé bizonytalan terepviszonyú 7,5 km-es túra várt. Az útirány Ete volt, ahol a nap többi programja és az előre beharangozott bográcsgyűlés várt minket. Igen ám de oda el is kellett menni! Az út első, - a faluból kivezető - szakasza viszonylag jól teljesíthető volt. Ám amikor a szántóföldek közé értünk bizony már szükség volt a jó és strapabíró lábbelikre. Sőt voltak olyan szakaszok ahol a nagy sár miatt komoly egyensúlyozó készségről is bemutatót kellett tartatni. Az út a két falu közt egyébként csodálatos volt, a zöldellő vetések látványa felüdülést jelentett az elmúlt időszak viszontagságos időjárás-

sa után. Az utat egyébként jó református túrázóhoz méltón szintidőn belül teljesítettük. Persze a sereghajtók egy kis lihegéstől sem riadtak vissza. A csapat jó hangulatban, egészséges lábzsibbadással érkezett Etére.

Az etei templomban kimondottan jó esett leülni és bekapcsolódni a gitárkísérettel előadott énekek éneklésébe. Bárti Dávid és Kovács Tamás, fiatal lelkészek segítettek a hangszeres kísé-

rettel.

A nap egyetlen előadására, melynek gondolata egyébként az egész találkozót meghatározta Vas Edit Szeréna, lelkipásztor készült. Előadásának címe AKARSZ VELEM JÁRNI? Az előadó szerint erről a témáról csak nagy őszinteséggel és nyitottsággal lehet beszélni, ezért arra kérte jelen lévő fiatalokat, hogy így viszonyuljanak a témához. Az első párkapcsolatok mikéntje igen is nagyon fontos és meghatározó egy mai fiatal életében is.

Mit is jelen az együtt járás? Ezt a kérdést próbálta a hallgatóság bevonásával kibeszélni. Természetes volt talán, hogy a fiatalok nehezen oldódtak fel e témakör kapcsán. Az előadó kitartásának és talán rutinjának köszönhetően azonban a hallgatóság egyre jobban bekapcsolódott az új és újabb felmerülő témákhoz való hozzászólásokba. Olyan fontos kifejezések fogalmazódtak meg az együtt járással kapcsolatban, mint a bizalom, a szeretet. Van-e értelme az elköteleződésnek? Ez a kérdés már megélénkítette a jelenlévők érdeklődését.

Fontos, hogy mivel töltjük el egymással az időt, és nagyon fontos, hogy ez tartalmas legyen. Hogyan és milyenek tudom elfogadni páromat? Tette fel a kérdést az előadó. Nagyon fontos, hogy egy jól megválasztott és előkészített kapcsolat egy életre szóljon.

Nem akarom minden áron átfórnálni társamat, de minden segítséget megadok neki ehhez.

Az előadó ezen a ponton fordított át a másik rendkívül fontos kapcsolatra amely nem máshoz, mint Istenhez köt bennünket. Isten is bezörget hozzánk és velünk akar járni. A kérdés csupán az, hogy elfogadjuk e? Isten, mint egy igazi társ folytonosan nyújtja kezét felénk, nekünk csak egy feladatunk van elfo-

gadni ezt a kinyújtott kezét. Kövess engem, hangzik el a kérés minduntalan. Tudnom, éreznem kell, hogy Isten a társam akar lenni. Ő nem tolauskzik csupán felkínálja a lehetőségeket. Tudnunk kell, hogy a konfirmációban teljesedik ki az, hogy elfogadjuk e ezt a hívást, a kinyújtott kezét vagy sem. De azt is tudni kell, hogy Isten mindig vár és mindig kész megbocsátani.

Az előadást követően kiscsoportos beszélgetésekre került sor. A templomban és környékén nyolc-tíz fős csoportok-

ban beszéltek át a résztvevők az elhangzottakat. Jó volt hallgatni az egyes megnyilatkozásokat, melyeket e fórumon bátrabban mondtak el a beszélgetések résztvevői.

A csoportbeszélgetéseket követően már a fehér asztalnál folyt a diskurzus. A finom ebédet, mely bográcsgyűlésből és nagyszerű helybéli süteményekből állt közösen fogyasztottuk el.

Ebéd után újból a templomban gyülekeztünk, ahol Csákai László, szomódi lelkipásztor fiatalos igehirdetését hallgathattuk meg.

Ő Isten igéjét Jn. I. 4.9 alapján magyarázta. Kifejtette, ne feledjük Jézus nem parancsol, Ő hív, kér és kezét nyújtja felénk.

A konferencia újabb énekek éneklésével fejeződött be, majd a szervezők megköszönték, hogy fiataljaink részt vettek ezen az alkalmon, és elbúcsúztak tőlünk. Mi résztvevők pedig köszönjük az egyházmegyének a lehetőséget, az etei szervezőknek pedig, hogy ezt a napot számunkra újabb élményekkel tették gazdagabbá. Jó volt ma délelőtt Héthatárosnak és tatai egyházmegyei református fiatalnak lenni!

GYEREKAROK

„Nap, maradj veszteg
Gibeonban...”

Biztosan voltatok már olyan helyzetben, amikor este kellett közlekedni és nem volt mécsesetek, sem lámpásotok, mégsem mentetek teljesen sötétben, hiszen volt valami fényforrás, mégpedig az égen. Igen, a hold, és a csillagok, amelynek ugyan nincsen saját fényük (mert a Nap fénye süt rájuk) de éjszaka ez csodálatos segítőtárs. Ugyanúgy, mint nappal a Nap – látod a magyar nyelv még hozzá is tette az égítést nevével – világít be mindent és életet ad fényével az élőlényeknek. Mindezt Isten teremtette a hitünk szerint a teremtés negyedik napján. A Nap nem csak világít, de az időt is jelezheti nekünk. Még az állatok is igazodnak a napfelkeltehez. A Nap fénye szükséges a termés érésehez, sőt hogy nyáron a tóban fürödhessünk, a Nap melege kell, ami felmelegíti a vizet. Csodás dolgot bocsátott a rendelkezésünkre Isten. De képzeljétek, Isten nem csak megteremtette ezeket az égíteteket, de a mai napig parancsol is nekik. A Bibliában van egy történet, amely Józsué korába visz el, amikor a zsidók a nekik ígért földet akarták elfoglalni. Józsué a gibeóniakkal szövetséget kötött, de közös ellenségük rájuk támadt. Mit tesz ilyenkor a jó barát? Megy és segít. Józsué is ezt tette, kergették az ellenséget, Isten még jégesővel is megverte a támadókat. De látták, hamarosan lemegy a Nap. Isten arra bízta Józsuét, kérje azt, hogy ne menjen le a Nap. Józsué megtette ezt és győzelmet aratott. Isten olyan csodálatosan rendezte ezt a napot, hogy harc közben még fáradtságot sem éreztek. Milyen csodálatos segítség az EMBERÉRT. De Isten nem csak tovább tudja fenntartani az égen a Napot, de el is tudja venni azt. Ezt élhették át Jézus Krisztus halálakor a zsidók, amikor éjszaka lett hirtelen a nappalból, hiszen maga Isten is gyászolt. Isten ura az égíteteknek ma is. napról napra gondoskodásának jele a világosság, az égítetek fénye. Gyönyörködünk bennük és adjunk hálát Isten szeretetéért.

Gerecsei Judit

KIS KUTATÓK KÍSÉRLETEI

Egy szép tavaszi napon Erzsébet néni és a nagyok mindenkit meghívtak az iskolába egy kis kísérletezésre. Izgottan vártam a délutánt.

Erzsébet néni vezetésével megkezdődött az előadás. A felsősök mutatták be a kísérleteket. Erzsébet néni segítségével meg is magyarázták, mi miért történt. A legtöbb kísérlet a levegő tulajdonságairól szólt. Ebben a témakörben én is bemutatthattam egy kísérletet. Ezen kívül az elektromossággal, a tehetlenségi erővel és a centrifugális erővel kapcsolatos bemutatókat is láthattunk.

Nekem az utolsó kísérlet tetszett a legjobban, amikor lángra lobbantak a buborékok.

Szeretném, ha még sok ilyen délutánunk lenne.

Szilágyi Dániel 2. o

BABÁK-MAMÁK BÁBOLNÁN

Hosszas előkészületek után Bábólnán beindult a rendszeres Baba-Mama Kör az új gyülekezeti termünkben. Felekezettől függetlenül várjuk a szülőket, nagyszülőket kisgyermekükkel együtt minden csütörtökön délelőtt 10-től. Az alkalmakon első-

sorban nem lelki, hanem gyakorlati tanácsokkal szeretnénk szolgálni. A szakmai segítséget Roxin Tündénének, a banai védőnőnek, gyülekezeti tagunknak köszönjük, aki jelenleg maga is györesen van első gyermekével Leventével

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászár: eltemették Dobrovolni Istvánt
Ács: megkeresztelték: Szentirmai Áront, Csóka Dávid Krisztiánt
 eltemették: Nagy Sándor presbitert, a gyülekezet volt gondnokát
Bana-Bábolna: Megkereszteltük: Czéh Hanna Lujzát
 Eltemettük: Borbély Istvánné született Lengyel Ilonát
Császár: Keresztelés: Gerecze Virgil Konfirmáció: Gerecze Gábor
 Temetés: Szabó Bálintné; Fehér Albertné
Kisbér: megkeresztelték Tunkli Jázmint
 Házasságot kötött: Zukál Ferenc és Sipos Katalin
Nagyigmánd: Eltemettük: Vajda István és Pogrányi Sándor
Oroszlány: megkeresztelték Varjú Esztert
 Házasságot kötött: Kalapos Krisztián és Molnár Nikoletta
Tárkány: eltemették özv. Nt. Ónody Zoltánné lelkészét
 Házasságot kötött: Somogyi Balázs és Vigh Aliz

NEGYVEN ÉVE EGYÜTT

2013. március 31-én Bábolnán, a protestáns templomban, kérte Isten áldását közös életére Lakosi-Szabó György és felesége Rózsa asszony 40 évvel ezelőtt kötött házasságot, melyet valóban megáldott az Isten. Ezúton is szeretnénk gratulálni az „ifjú” párnak, és imádságunkban hordozzuk őket.

ÚJ TEMPLOMTORONY VÉRTESKETHELYEN

2013. április 6-án szombaton örömteli alkalomra gyűltünk össze a

vérteskethelyi templomban. Az ünnepi gyülekezet a templom torony felépítéséért adott hálát. Az építkezést az indokolta, hogy a régi harangláb állapota kritikussá vált, a gyülekezet pedig úgy döntött, hogy egy szép tornyot épít a templomhoz, ahol a harangok biztonságban elhelyezhetőek.

Máté László esperes úr imádkozott a gyülekezetért, majd Steinbach József püspök úr igehirdetését hallgatta nagy érdeklődéssel a gyülekezet. A vérteskethelyi egyházközség korábbi lelkésze, Borsos Sándor nagytiszteletű úr meleg szavakkal idézte fel azt a 27 esztendő, amíg Vérteskethelyen szolgált kedves feleségével együtt. Egyházmegyénk főgondnoka, Gyimóthy Géza zárszavával és püspök úr áldásával fejeztük be az ünnepi istentiszteletet.

Sárközi Erika egyházenész orgona játéka és Nagy Nikoletta szavalata emelte a különleges alkalom áhítatát. A hálaadó istentisztelet után, a község művelődési házába hívtuk szeretetvendégségre kedves vendégeinket.

Juhász Róbert

1 %

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a

Közelebb Egymáshoz

Alapítványnak adószáma:

18606876-1-11

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a “nagy kalapban”.

Előző évben 198.732 Ft érkezett az egy százalékokból, a kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: “Közelebb Egymáshoz” Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641